

Midnattsropet

Nr 14-15 - 1972 - årg. 13 - pris kr. 2:50 **Maranata • Du vår Herre kom!**

22—30 juli

Rein Seehuus,
Norge

Arne Imsen

Sigurd Bratlien,
Norge

Ernst Högländer,
Brasilien

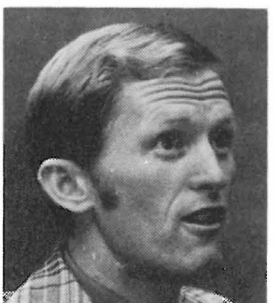

Sonja Sandvik och
Barbro Stén, Spanien

MALMKÖP VECKAN

Gunnar Strand och
Sigmund Oleivsgaard,
Norge

Tore Kristiansen,
Norge

"Vi behöver på nytt och på nytt igen komma tillsammans för att höra vad Herren har att meddela det utspridda maranatafolket.

Inför årets Malmköpingsvecka har vi upplevt att dessa ambitioner bör dokumenteras så handgripligt, att det är berättigat att tala om ett trossteg mot ett nytestamentligt gemenskapsideal. Vi ser det som en förmån och en förpliktelse att kunna utmana och delegera ett direkt och närgående ansvar till varje broder och syster som, om Jesus dröjer, i år vill möta detta fria väckelsefolk i Malmköping. Det gäller först och främst att förbereda veckan i daglig förbön och låta Anden föra fram ämnen och böneord. De ekonomiska spärrarna raderas så långt att ingen deltagare kommer att avkrävas någon avgift för kost och logi. De förbättrade logementen och platserna för småtält och husvagnar kommer inte att beläggas med några avgifter, ej heller huvudmåltider, frukost och middag. Vi har nämligen förnyats i den enfaldiga tron att den kristna gemenskap vi vill se förverkligad är så praktisk i sin utformning att den verkar utjämnande och bereder vägen för alla till en familjehögtid med Ordet, kärleksmåltiden och brödsbrytelsen i centrum."

Detta var ett utdrag ur den ledare som Arne Imsen skrivit inför Malmköpingsveckan 1972 i MR nr 11. Med större förväntan och allvar än någonsin tidigare ser vi fram emot en konferens som är den femte i Malmköping. I sin utformning är den epokbildande. Mottot INFÖR JESUS TILKKOMMELSE mo-

Maranatavittnen från hela Skandinavien.

Egil Glemmestad,
Norge

Kjell Olsen,
Norge

INGS- 1972

tiverar bäst initiativet.

Gäster väntas från alla håll. Från Brasilien kommer *Ernst Högländer*, från Mallorca *Barbro Sten* och *Sonja Sandvik*, från Norge *Rein Seehuus*, *Egil Glemmestad*, *Sigurd Brattlien*, *Tore Kristiansen* m.fl., från Finland *Algot Westergård*. Från hela Sverige kommer vittnen. Man kan nämna *Folke Nilsson* från Arjeplog och *Östen Dahlberg* från Skellefteå i norr, *Yngve Stenfeldt* och *Kenneth Karlsson* från Sölvesborg i söder, förutom många andra. Stockholmsförsamlingen med *Arne Imsen* i spetsen står som inbjudare.

Först och främst blir dock veckan en församlingshögtid av universell karaktär där "när I kommen tillsammans, så har var och en något särskilt att meddela . . ." (1 Kor 14:26)

Detta nytestamentliga ideal tror vi gäller även den materiella sidan av gemenskapen, så att vi kan fördela ansvaret för Malmköpingsveckan på ett naturligt sätt mellan dem som kommer tillsammans.

Detta trossteg har vi tagit med den fasta övertygelsen om att vi kan uppnå en fördjupad gemenskap där vi fostras in i en naturlig familje- och församlingsgemenskap där vi alla tar ansvar på det sätt vi kan.

Björne Davidsson

Midnattsropet

ORGAN FÖR RADIKAL VÄCKELSEKRISTEN FRONT.

Utkommer med ett 20-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 40:—, Halvår 21:—, Kvartal 11:—. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge, och Danmark är priset det samma som i Sverige.

Tidningens adress: Midnattsropet, Box: 1236, 161 12 BROMMA 12. Postgiro 57 16 20. Tel. (växel) 08/80 29 35.

Meddelande om adressförändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Johannelunds församlingsshem
Missionsvägen 24
161 35 BROMMA

Servering och logi
Öppet: 11.00—22.30
Ring: 08/80 29 35
Maranataförsamlingen,
Stockholm

Ett ord på vägen . . .
Tel. 08/26 88 60
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Egnellska
Boktryckeriet, Stockholm 1972

Arne Imsen:

Sommarkväll

I ett identiskt lika fall på blågul botten skulle jag onekligen ha handlat på samma sätt som de norska föräldrar, vars enda utväg var att gömma undan sonen för överambitiösa myndighetspersoners övergrepp. När välment eller missriktat samhällsprofylax ger anledning misstänka att en dold förföljelse maskeras av humanitära insatser kan attityden hos en levande kristen och annars lojal samhällsmedborgare inte bli annat än radikalt avvisande. Varje sådan situation skapar den metod, som kapacitet och personliga förutsättningar möjliggör. Det är visst inte så absolut säkert att biologisk existens i varje situation är det självklara alternativet.

Att överleva andligen är fortfarande långt viktigare för alla åldersklasser och det är helt realistiskt att låta den grundsynen fortplantas till alla generationer men naturligtvis först och främst till barnen. Om samhället agerar som om den dimensionen inte existerar eller med olika psykiska eller fysiska maktmedel försöker utrota den är i och för sig inte avgörande för väckelsekristet folk, men deras tro är odiplomatisk och kompromisslös, och samhället måste om det skall undvika uppsplitande och nedbrytande konfrontationer, acceptera att den finns stark och fungerande hos en grupp okuvliga människor, som verkligen inte överlåter sina barns andliga fostran åt anti- eller irreligiösa förmyndare med maktapparaten till sitt förfogande.

Då byråkratin fungerar så att man, i det aktuella fallet, kan misstänka att enskild tjänstemans prestige, godtycke eller hämndlystnad

Det s. k. Vaggerydsfallet har under nära ett decennium i vårt land fått fungera som ett typiskt och avskräckande exempel på missbrukad föräldraauktoritet förledd av förment vidskepliga trosföreställningar inispikade under extatisk religionsutövning, av suspekta men avgudade predikantskickelser med specialbegåvning och utstuderad teknik att exploatera redan utslagna och hårt sjukdomsdrabbade människor. Massmedias roll i sådana här och liknande sammanhang är något av det mest deprimerande det sonderfallande kultursamhället kan uppvisa och pekar allt tydligare mot det totala kaos upplösningssprocessen leder.

TV 2:s första Sommarkväll från Vaxholms fästning följde helt den traditionellt antihumanitära och flåsande journalistik, som inte orkar med ett seriöst grepp ens då det gäller frågor om liv och död. Upphaussning av oväsentligheter och förfalskning eller undanhållande av fakta, distribution av okontrollerade eller helt ostyrkta påståenden, som passar målsättningen att få individer av annorlunda tänkande eller troende idiotförklarade inför allt folket samtidigt som man ger sken av att de påhoppade i demokratiens och tankefrihetens heliga namn fått gå i svaromål mot angriparna. För samhällets tillåtna villebråd, alla politiskt ofarliga marginalmänniskor och minoriteter, existerar inget integritetsskydd. Objektivitetskrav och etiska pressregler tänjs väl ofta till bristningsgränsen i hetsen att göra säljbart skandalstoff eller publikknipande programinslag men i klappjakten på det tillåtna forceras utan hämningar alla spärrar reservationslöst.

Det är verkligen svårt att hitta ett förnuftigt skäl för den kvalificerade omdömeslöshet producenten för det aktuella programmet visade då han utan minsta hänsyn till redan hårt provade och utsatta medborgare(?) släpade fram den nio år gamla tragedien till minnesförfriskning och tändande hat-, hån- och våldsinjektioner i svenska själsliv. Hade jag haft den blekaste aning om vad som skulle ske hade jag definitivt avböjt all medverkan med tanke på de människor, som åter bryts ner av alla sår som nu helt utan förnuftig eller moralisk försvarsbar anledning rivs upp igen.

Med ständigt återkommande anfallsvågor skapas mentala förutsättningar för den ohöljda religionsförföljelse, som ganska säkert hör en nära framtid till, och det gäller för de kristna att räkna med den och rusta sig för striden. Ingen proteströrelse kommer att kunna hejda eller avleda dessa förpostfäktningar och ständigt återkommande provokationer mot väckelsekristen tro. I förlängningen av den utvecklingen når man fram till den punkt där de kristnas tro bekämpas med utrotningen av deras liv.

Den stackars TV-producenten och hans programledare är naturligtvis offer för tidsandan och förkroppsligade åtminstone denna kväll de intentioner det sekulariserade och avsjälade samhället önskar se förverkligade: BORT MED JESUS KRISTUS och hans efterblivna och konservativa efterföljare.

provocerar fram aktioner, som luktar regelrätt religions- och personförföljelse måste samvetets lojalitetskrav dominera alla andra hän-

syn och bestämma beteendemönstret även om gränsen för det juridiskt oantastbara måste överskridas.

Religiös gemenskap

Av Kenneth Karlsson, Sölvesborg

— Vad har nu frukten blivit av alla ekumeniska strävanden?

— Jo, en röra utan dess like, erfar unge blekingeevangelisten **Kenneth Karlsson** som uppmanar alla läsare att lystra till den himmelska rösten:

"Dragen ut ifrån henne . . ."

Ekumenik har blivit ett ämne till lovsång i de religiösa kretsarna. Genom en andevåg har olika lagar i Guds rike brutits. Detta gör att människor samlas alltmer under en flagg. Vilket kallas gemenskap.

I dag ser vi tillbaka på olika företeelser som har lagt ut sina nät i flera vatten. Nu har vi fått se frukten därav; en röra utan like.

Nu är Andens dop och nådegåvor aktuella än någonsin. Denna ande som presenteras är för den helige Ande väsensfrämmande i sin karaktär. Genom den söker man förena olika religioner och åskådningar, och på så sätt hamna i samma båt.

Det står klart att den helige Ande icke söker enhet på kompromissens vacklande grundvalar. Efesierbrevet talar sitt tydliga språk: Att vinnlägga sig om att bevara Andens enhet genom fridens band: En kropp och en ande liksom I ock bleven kallade till att leva i ett och samma hopp, det som tillhör eder kallelse — *en Herre, en tro, ett dop, en Gud som är allas fader, han som är över alla, genom alla, och i alla.* (Ef. 4: 3—6.)

På detta område drar man fram "den kristna kärlekens anda", dvs.

det går inte att angripa någon med annorlunda dopsyn, osv. Ty då skulle "du skall icke döma" tas fram såsom slagträ. Barndop, andedop utan tal i tungor, en annan Jesus accepteras. Huvudpunkten där man tror sig vara överens, är att Gud är vår fader.

Katoliker, protestanter, lutheraner, frikyrka och statskyrka går samman i den fria kärlekens namn. Den andliga otukten är ett faktum. Det är tydligt att den religiösa massan strävar mot sin högborg — Rom; Uppenbarelsebokens Babylon.

I allt detta hörs en röst från himmelen som säger: *"Dragen ut ifrån henne I mitt folk, så att I icke gören eder delaktiga i hennes synder och får del av hennes plågor.* (Upp 18: 4.)

Hur många har lyssnat till väckelse-tonen *"låt om oss alltså gå ut till honom (Jesus) utanför lägret och bära hans smälek."* (Hebr 13: 13.)

Till sist en uppmaning: Fly från ekumenikens träskmarker till den gudomliga trons uppenbarelsecentrum! Jesus väntar på dig!

Kenneth Karlsson
Sölvesborg

Rock- märken

med de olika texterna:

"DU BEHÖVER JESUS"
(Röd; vit text)

"ÄR DU REDO NÄR JESUS
KOMMER" (orange; vit
text)

"JESUS HÖR BÖN"
(Grön; vit text)

"JESUS" (Stora vita bokstäver
på klarblå botten)

"DU BEHÖVER KRISTUS"
(Vit; röd text)

"JESUS GIVER FRID"
(Röd-rosa; vit text)

Pris: 1:50 kr st.; 10 st. för 10
kr

Sänd mig mot postförskott följande rockmärken:

.... st Du behöver Kristus

.... st Är Du redo när Jesus
kommer

.... st Jesus hör bön

.... st Jesus

.... st Jesus giver frid
(moms ingår)

Orderadress: MR:s Bokförlag
Box 1236, 161 12 BROMMA
Tel. 08/80 29 35

Namn:

Adress:

Postnr:

Postadr.:

Tel. /

Förnya
halvårs-
prenumera-
tionen nu!

aktuell kommentar

Manipuleringen med familjen

■ Förslaget till ändrad familjelagstiftning har aktualiserat frågan om familjens ställning i framtiden. Utvecklingen som pågått mot en ny och liberalare samlevnadsform har här slagit igenom och fått ge förslaget dess tydliga färgning.

Tendensen har oroat många eftersom man häri sett en början till en upplösning av samhällsordningen, en samtidig brutalisering av de medmänskliga relationerna liksom en beskärning av människans frihet. Förslagets bländande motiveringar till trots om dess nödvändighet för individens frihet och självständighet har man bakom utvecklingen endast sett en medveten politisk vilja att bryta sönder familjen för att göra det möjligt att omvandla samhället i önskvärd riktning med ett centralt styrt kollektiv.

I den nyutkomna debattboken *Rädda familjen*, (Pro Veritate) har ett antal författare sökt analysera läget. Familjen har gjorts ansvarig för det mesta av missförhållandena i dagens samhälle, förklarar Jon Peter Wieselgren i sitt inlägg. Därför att familjen är den enda enhet i samhället, där den inre lojaliteten oftast är större än lojaliteten mot andra grupper eller mot själva samhället, får också familjen stå i skottgluggen som det största hindret att åstadkomma en förändring av det.

Man försöker därför på olika sätt tillintetgöra familjen genom att beröva den dess tidigare rättskydd eller genom ekonomiska åtgärder slå undan grunden för dess existens. Det ökade skatteuttaget jämte de allt högre levnadskostnaderna har t.ex. gjort att många tidigare oberoende grupper tvingats söka olika slags bidrag för att

klara sina utlägg. Dessa bidrag har haft den effekten att dels binda medborgarna vid det bestående samhället, dels utgöra underlag för nya höga skattekrav.

För att klara av ekonomin har många kvinnor tvingats söka sig arbete utanför hemmet. Detta har emellertid skickligt förvandlats till en kvinnosaks- och jämlikhetsfråga trots den grundläggande mänskliga erfarenheten om skillnaden mellan manligt och kvinnligt, ty man har sett en möjlighet att splittra familjens enhet.

Då bägge föräldrarna tvingas arbeta blir också deras barn tillsyn illusorisk, vilken då måste övertas av samhället, som således får alla möjligheter att överföra sina värderingar på barnen t.ex. i den så känsliga sexualundervisningen och därigenom permanenta sina radikala idéer.

Så undanröjer man anledningen till äktenskapets fortbestånd, så att äktenskapet också kan berövas varje rättsligt skydd t.ex. i fråga om otrohet eller skattetekniska förmåner. Som ett förödande slag mot familjen nämner slutligen Wieselgren också här förslaget till nya abortlagen.

De nya gigantiska manipulationerna med människans livsmiljö har skapat ett helt nytt perspektiv för framtiden. Att samhället står inför tidernas största omvälvning är uppenbart, eftersom målet denna gång gäller att tycka upp det bestående samhället med rötterna och omvandla människans tänkesätt från grunden. Därmed är vägen heller icke längre lång till det alltigenom totalitära samhället bibeln beskriver som människans sista försök att komma tillrätta med sina problem. ■

Barbro Stén

Hon kunde ha varit omkring 50 år, tårarna kröp ner från hennes kinder alltefter samtalet pågick. Till att börja med verkade hon lite orolig. Hon sa: "Ni får inte komma in i min lägenhet, min man tror inte på Gud, men jag vill göra det."

Hon stod med traktaterna hårt knutna i förklädesfickan. Hon ägde ingen bibel och behandlade traktaterna som en dyr egendom. Vi hade mött henne i porten i en av hyreskasernerna en dag vi gick och "knackade dörr med evangelium". Hennes längtande, oroliga blick talade om hela hennes inre. Vi läste ur bibeln Jesu ord: "kommen till mig I som arbeten och är betungade, så skall jag (Jesus) giva ro." Matt. 11:28

Hennes problem var många, vi stod där i en helt vanlig trappuppgång, hörde barn och bilar från gatuplanet. Då kändes Jesus så nära, vi frågade om vi inte kunde få bedja här. "Tack," hör vi och en djup suck. I porten möter hon sin frälsare och befriare. Hennes ansiktsdrag mjuknar, ett hopp tänds i hennes inre. Hon får vår adress och lovar söka upp oss på söndagskvällen.

Det här kunde ha hänt precis

”Behovets barn bor i din trappuppgång”

var som helst. Var vi drar fram möter vi behovets barn. Det är så lätt att skicka pengar till missionslandet långt från sin hembygd och tro att man gjort sitt. Jesus säger: Jerusalem, Samarien och hela världen. Om du sänder dina medel till världens ände, men inte kan gå med en traktat till dina grannar, då lyder du ej missionsbefallningen. Det kanske finns evangelister och vittnen i den hembygd, de är i samma situation som missionä-

ren i främmande land.

Alla ska vi göra räkenskap inför samma Herre, vi vinner själar med samma mål. Visst ska vi stödja missionen, det är en hjärteangelägenhet för varje levande kristen, men vi får ej koncentrera oss på detta att skicka medel dit och sedan vara nöjda. Vi får inte glömma bort de vittnen som kämpar i vår hemtrakt. Det låter inte så romantiskt att gå i sitt eget kvarter, det låter bättre att åka långt,

långt bort. Men kampen är densamma, människorna är likadana och det är samma Herre vi lyder.

Tänk på ankans skärv, inte var det mycket hon gav i mänskliga ögon, men hon gav något av sig själv och det måste också vi göra. Gud vill ha oss helt, hela vårt hjärta, hela vår tid. Om du slog av TV-apparaten och ägnade den tiden för bön och själavinnande, hur tror du din omgivning såg ut

forts. sid. 19

Förnyat uppdrag

”Och Herrens ord kom för andra gången till Jona; han sade: ”Stå upp och begiv dig till Nineve, den stora staden, och predika för den vad jag skall tala till dig.” (Jona 3:1—2)

Efter flera års tystnad kom uppdraget på nytt till Jona. Olydig Gud hade han flytt från det uppdrag han hade fått. Följden blev inte att han slapp svårigheter och lidanden. Tvärtom, han kastades in i en serie händelser och han var också orsaken till att många människor höll på att gå under.

Andra gången... Det kom först när han hade upplevt sig förkastad av Gud, uppslukad av döden, men genom Guds nåd hade återvänt till livet. Då upplevde han hur Gud åter kom till honom, förnyade uppdraget och gjorde honom till ett redskap för att rädda många människor undan förbannelse och död.

Kanske du måste gå genom dödsskuggans dal för att riktigt förstå värdet av det liv som Jesus har gett dig, uppleva blottställelsen av ditt eget jag, inse att dina egna gärningar inte har något som helst värde i Guds ögon. Först när döden utfört sitt verk och du sett att du intet förmår utan Guds nåd, först då kan Gud använda dig. Livet kommer då att spira fram och växa till så att det kan förmedlas till andra.

Aldrig kan du förstå hur långt kompromisser kan

leda dig ur Guds vilja och hur många människor som befinner sig i farozonen för att du drar dig undan. Uppdraget är inte annorlunda denna andra gång, men nu kanske du ser mera realistiskt på det. Du vet att det väntar nöd och vända och har en kuslig förnimelse av den kamp som förestår.

En kamp, icke mot kött och blod...

Skrämd av misslyckanden och nederlag kanske du länge har gömt dig, bakom ursäkter, egna gärningar eller på annat sätt kamouflerat din flykt från Guds uppdrag. Trots det ljuder uppdraget ännu en gång och med ett ännu intensivare allvar än någon gång tidigare.

Det finns ingen väg tillbaka. Vi står inför sluttidens våndor, upplever möda och kamp, ångest och kval inför tidens utveckling. I det sista skedet av denna tid har vi fått uppgiften att rädda dem som ropar om hjälp, bistå dem som stappla. Under några korta flyende minuter försöka rädda människor undan den dom som oundvikligen väntar jorden.

Den stora staden var Jona arbetsfält. Ditt kanske är något annat, men Herren väntar att vi är trogna där vi står. Det är inte längre tid att dra sig tillbaka, vi måste se framåt. JESUS KOMMER — MARA-NATA!

Ulla Näsholm

Georg Imsen har fått hembud

— efter 35 år i
evangeliets tjänst —

Georg Imsen är ej längre ibland oss. Han har helt hastigt fått hembud till sitt rätta hem. Nu har han gått att mottaga lönen.

Han var född i Oslo i oktober 1904 och varit en Herrens tjänare både i Sverige och Norge i minst trettiofem år.

Inte kunde vi ana att slutet var så nära när vi i början av maj i år hälsade honom välkommen till en serie möten och bibelstudier.

Vi tacka Gud som i sin stora nåd var oss så nådig att han fick komma och liksom ge oss en sista hälsning, fast vi då ej visste det. Han somnade stilla in den 18 maj i tron på sin Frälsare.

Med Georg Imsen har den kämpande församlingen förlorat en betydande kraft. Han var ständigt redo att hjälpa längtande, behövande själar. Han gick fram på Ordet och löftenas grund. Vi minnas vår broder med tacksamhet till Gud. Vi beundra honom för hans djupa bibelkännedom och noggrannhet i att handskas med Skriftens ord. Hans sätt att frambära budskapet

i predikningar och bibelstudier kännetecknades av spontanitet och Andens smörjelse. Han var en stilla, harmonisk person, som genom sitt väsen bidrog till att inge förtröstan och barnslig tro på Gud.

Vår käre broder har fått bryta upp från den gärning som han älskade, samt från sin familj och många vänner i både Sverige och Norge. Vi bevara hans minne ljust och levande.

Nu är kampen fullbordad och evig seger vunnen och han har lyckligt fått utbyta svärdet mot segerpalmen, lidandet, nöden, döden mot evig härlighet. Vi tacka Gud för vad han gav oss av Guds ord, vid de tillfällen han var hos oss i Stockholm. Vi vet att ordet skall bära rik skörd. Nu ser vi fram mot en dag som ej följs av någon afton, då vi får se varandra; den dag då evighetens morgon gryr, då vi ha det kristna hoppet om återseende i en annan och bättre värld.

*A Maranataförsamlingens vägnar
Sven Carlsson*

**I kommande nr hoppas vi kunna publicera en av vår broders sista
predikningar hållen på Johannelund i Stockholm.**

"Då vi alltså veta vad det är att frukta Herren, söka vi att "vinna människor", men för Gud är det uppenbart hurudana vi äro; och jag hoppas att det också är uppenbart för edra samveten."
(2 Kor. 5:11)

ÖVERBEVISNING I ANDE OCH KRAFT

Det första valet Jesus måste göra, det gjorde han i himmelen, då han sa att han var villig att gå in i en kropp. I Fil. 2:4—8 läser vi om de olika etapperna som Jesus måste genomgå:

"Och sen icke var och en på sitt eget bästa, utan var och en också på andras. Varen så till sinnes som Jesus Kristus var, han som icke räknade jämlikheten med Gud såsom ett byte, utan utblottade sig själv, i det han antog tjänarskepnad, när han kom i människogestalt. Så befanns han i utvärtes måtto vara såsom en människa och ödmjukade sig och blev lydig intill döden, ja, intill döden på korset."

Jämlikheten med Gud hade Jesus fått genom födelse. Frälsningsverket erövrade han. Det är ju ett stort svalg mellan Guds-skepnad och tjänaregestalt, men Jesus utblottade sig i det han antog tjänarskepnad. Den första etappen ägde rum i himlen, den andra på jorden i öknen. Det första Jesus måste göra var att bli *människa*. Han blev människa och levde fram sitt liv tills han var 30 år. Då var det också fråga om hans *översteprästerliga gärning*.

För att bli präst måste han invigas och den invigningen gick till på så sätt som det symboliskt gick till i gamla testamentet. Då översteprästen invigdes till sin gärning gjorde han det genom dopet och sen smordes han med olja.

Jesus Kristus blev inte präst i kraft av en tradition eller jordisk succession, han blev präst efter Melkisediks sätt, efter ett nytt förbund. Hade han varit av jorden hade han aldrig blivit utsedd till präst, därför att prästerna kom från Lewi stam, medan Jesus kom från Juda.

Jesus blev präst i kraft av oförgängligt liv och hela hans gärning har evighetsperspektiv. Jesus blev också smord. Inte med olja, utan med det oljan symboliserar. Anden kom ner över Jesus och förkunnade: Den-

ne är min son till vilken jag har behag. Då invigdes Jesus till överstepräst och efter det börjar han förkunna, predika och bota och ta ut lärjungar. Detta var den *andra etappen*.

Så gick det två och ett halvt år, och vi möter Jesus i Getsemane. Då var det inte längre frågan om att han skulle bli människa, det blev han för att kunna dö. Jesus blev präst efter den förordning som gällde i himlen för att kunna träda fram inför Gud oss till godo. Men Jesus skulle också bli *offer* och det blev han i Getsemane. Där räcktes lidandets kalk emot honom och då var det frågan om ytterligare en utblottelse, då var det frågan om att överlämna sig åt döden. Det var en våldsam kamp i Getsemane då Jesus bad: 'Fader ske icke min vilja, utan din.' Om Jesus i Getsemane hade stött bort den kalken, hade han inte gjort sig skyldig till någon synd. Jesus ryggade tillbaka för helvetet, skilsmässan från Gud. "Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?" Det mest fruktansvärda som kunde drabba honom var att gemenskapen med Gud skulle brytas. Under sitt jordeliv gick Jesus upp på berget för att bedja, han hade ständig kontakt med himmelen. Till och med i Getsemane var det som en ljusning, när ängeln kommer ner till honom. Lärjungarna sov, men äng-

forts. sid. 23

JAKOB I BETEL

BETEL betyder "Guds hus". Betel är en bild av Guds församling den troendes andliga hem på jorden. Det var här Jakob, när han var på flykt undan sin broder, mötte Gud och gav platsen namnet BETEL.

Vi möter en ensam man i Betel, platsen för gemenskap. En man, som i stället för att förstå att ta vara på Guds löften, själv ger Gud löften. En utpräglad individualist, som i stället för att be om andliga välsignelser ber om bröd och kläder.

Det är inte fel att bedja om bröd och kläder, tvärt om har Jesus undervisat oss att bedja; "vårt dagliga bröd giv oss i dag." Men han visade oss också hemligheten hur vi ska få denna bön besvarad: "sök en först Guds rike och hans rättfärdighet så skall också allt detta andra tillfalla eder."

Så länge som Betel "Guds hus" endast är en flyktig uppehållsort med endast ett provisoriskt ordnat läger, så länge blir det lätt en plats för köpslående med Gud. Jakob var affärsman, och en skicklig sådan, ty han visste alltid hur han skulle ta hem största vinsten. "Om du ger mej" sade han till Gud, "så ska jag ge Dej tionde av allt". Från otaliga predikostolar hör vi idag precis detsamma. Om man ger Gud tionde av sin inkomst, så välsignar Gud det man har så man får mycket mer. Jakob köpslog med Gud. Han liksom ville säga; ju mer Du Gud ger mej, desto mera kan jag ge till Dej och Ditt verk. Han trodde att Gud skulle gå med på ett sådant förslag.

En sak är säker; GUD GÖR ALDRIG NÅGRA AFFÄRER! Han säljer ingenting till oss och Han köper heller ingenting av oss. Vill vi ge Gud någonting, så får vi lov att ge Honom det utan något krav på att få något igen. Och när Gud ger oss någonting, så ger han oss det som fri gåva av bara nåd.

VÄLFÄRDSFÖRSAMLING

Jag är väl medveten om, att denna min artikel berör ett mycket känsligt — och för många trogna och ärliga offrare ett högst ömtåligt ämne. Om Du finner, att tiondegivandet för Dej är den form av offrande till Guds verk som är praktisk och tillräcklig, så kan Du fortsätta därmed, och jag vill önska Dej Guds välsignelse i din gärning. Vad jag vill är ge en undervisning, grundad på Nya Testamentet, som fri från allt egoistiskt tänkande kan hjälpa oss komma till klarhet om vad det är Gud vill med oss. Det är fel när församlingen gör tiondegivandet till en praxis, och det är fel när man tror att det skulle vara ett medel till vinning.

Guds hus är inte endast ett brödhus där man äter sej mätt. Församlingen blir då lätt en välfärdsförsamling och får samma problem som välfärdssamhället. Där är det inte på grund av brist på föda, eller för dålig föda, som sjukdomarna alstras i människokroppen. Det är tvärt om på grund av att man äter för mycket av det goda som vissa sjukdomar invaderar kroppen.

Det skulle i dagens andliga läge vara högst angeläget, att pastorer och predikanter ville ikläda sej läkarens roll och ha kurage att göra operativa ingrepp i församlingskroppen.

När profeten Jeremia iklädde sej denna roll, fick han inte tillträde till den i sista stadiet infekterade judiska församlingskroppen. Och det är helt naturligt, att det i våra dagar är som det var fordom. Om vi tror, att "allt står väl till och ingen fara är å färde" så har vi naturligtvis inget behov av läkarebesök.

Maranatas roll i tiden, är inte att komma på sjukbesök med spel och sång och några uppmuntringens ord till de sjuka patienterna. Sådan inbjudan kan

ALLT eller TIONDE?

Text:
Ernst
Högländer

endast accepteras för slem vinnings skull.

Till och med där man ivrar mest om kroppens helbrägdagörelse finner vi de allvarligaste infektions-sjukdomar. Men det är betydligt svårare att komma tillrätta med andelivets problem. Här tillhör helbrägdagörelse undantaget, ty Gud vill att hans tjänare ska bli skickliga att UPPBYGGA Kristi kropp, "till dess att vi allesammans komma fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds Son, till manlig mognad, och så bli fullvuxna, intill Kristi fullhet."

ETT BROTT MOT GEMENSKAPSTANKEN

Vi måste konstatera, även om det för en hel del ärliga sanningssökare känns smärtsamt, att i Nya Testamentets ljus är tiondegivandet en låg och simpel form av offrande *ty den är grundad på egen vinst och förtjänst*. Tiondegivandet har ingenting eller föga med det andliga livet att göra. Det är i de flesta fall endast en uppvisning av vad den naturliga människan kan åstadkomma under förevändning att det är andligt. Gud behöver inte det eller det av oss för att han ska välsigna oss, och allra minst en tiondel av det vi förvärvat. Hans löften äro ovillkorliga och uppfyllas i och genom Kristus allena.

Givandet måste vara grundat på uppriktiga bevekelsegrunder och vara ett utgivande av vår egen personlighet. Det *räcker inte* med, att vi ger av våra penningar eller av annat vi äger, vi måste ge oss själva först åt Gud. (2 Kor. 8:5.) Det är just på denna punkt vi kan angripa mycket av vår tids givande, även det som ser storartat ut, ty det finns intet hjärta i det. Det är en stor fara med det som vissa förkunnare är så angelägna om att framhålla, nämligen att tiondegivandet skulle vara ett medel till vinning.

Det kan lätt missleda oss i vårt omdöme. Även om det helt naturligt på andens område när det gäller vårt offrande finns utsäde som är äkta, så finns det också sådant som inte är det. Det är endast kärlekens gärningar som bär välsignelsens frukter (Tit. 3:14) Även i andens rike finns en lag, som i en underbar kedja av orsak och verkan håller samman våra handlingar med varandra. Är sådana äkta så består skörden i den glädje som SJÄLVA GIVANDET medför. Det är viktigt att vi kan höra Gud säga "tack" när vi frambär vårt offer.

Även om den första kristna församlingens gyllene "kommunistiska" idé, inte var en praxis, utan ett för varje medlem fritt val, så ser det ut som Anti-krist stulit denna idé och som ett slag i ansiktet på kristendomen format en antibiblisk kommunism som håller på att erövra världen.

Det är allmänt känt och uppenbart, och varje tänkande och ansvarsställande församlingsföreståndare bör inse, att i många fall har tiondegivandet och det sätt på vilket man offrar, blivit ett brott mot den kristna gemenskapstanken, som är en av de centrala och fundamentala apostoliska grundprinciperna i Bibeln, vilken den första kristna församlingen slog vakt om och försökte bevara.

"Och dessa höllo fast vid apostlarnas undervisning och brödragemenskapen, vid brödsbrytelsen och bönerna." Apg. 2:42.

"Och i hela skaran av dem som trodde var ett hjärta och en själ. Ingen enda kallade något av det han ägde för sitt, utan de hade allting gemensamt." Apg. 4:32.

Vi bör, likt Zwingli på sin tid, träda öppet upp emot det "katolska" prästerskapet och fördöma såsom okristligt att kyrkan tilltvingar sej tionde av
forts. sid. 18

"Och dessa höllo fast vid apostlarnas undervisning och brödragemenskapen, vid brödsbrytelsen och bönerna." Apg. 2: 42.

Givandet måste vara grundat på uppriktiga bevekelsegrunder och vara ett utgivande av vår egen personlighet. Det räcker inte med att vi ger av våra penningar eller av annat vi äger. Vi måste ge oss själva först åt Gud. Det är endast kärlekens gärningar som ger välsignelsens frukter.

I många fall har tionde-givandet och det sätt på vilket man offrar, blivit ett brott mot den kristna gemenskapstanken, som är en av de centrala och fundamentala apostoliska grundprinciperna i Bibeln, vilken den första kristna församlingen slog vakt om och försökte bevara.

Tore Kristiansen, evangelist, Skien, Norge:

'VARFÖR INTE EN SKANDINAVISK MARANATAKONFERENS'

TORE KRISTIANSEN, 30 år, evangelist i Skien, Norge, har varit med under tältkampanjen på Tantolunden i Stockholm. Han har bott som medlem i "storfamiljen" på Johannelund. MR har gjort en intervju med honom.

— Jag är född i Borgestad, ett ställe mitt emellan Skien och Porsgrund. Min far och mor var pingstvännar. Den enda utbildning jag har är den obligatoriska norska folkskolan på sju år. Sedan började jag jobba på en industri. Vid 16 års ålder blev jag frälst. Från 1958 har jag verkat som evangelist. 1962 slutade jag mitt arbete och ägnade mig åt evangelistkallet på allvar. Jag har rest i hela Norge. Hela tiden inom Maranataväckelsen.

— Nu har du varit i Sverige. Hur jämför du Maranata i Sverige med Maranata i Norge?

— Maranataväckelsen i Norge och Sverige skiljer en del. Jag tänker då mest på uttryckssätt och yttningar. Men nu har vi i Norge alltmör börjat med det ni alltid haft så mycket av i Sverige, nämligen bibelundervisning. Det har vi haft för litet av, och därför har vi haft för mycket känslobetoning i mötena.

— I Sverige då?

— Där har ni mycket bibelundervisning, och det borde bära frukt i mer lovprisning och frigörelse.

Intervju:
Stina Fridolfsson

Foto:
Per Arne Imsen

— **Tror du att vi kan hjälpa varandra över gränserna?**

— Ja, vi kan komplettera varandra. De brister de norska evangelisterna har kan täckas genom komplettering av svenska och vice versa. Så kan det bli ett positivt och sunt utbyte.

— **Hur har du upplevt det här besöket i Sverige? Du har ju nu i över två veckors tid hjälpt oss med tältmötena.**

— Det har varit mycket positivt. Det var inspirerande att träffa ungdomarna här och se hur aktiva och helhjärtade de är i uppgiften. De är ansvarsmedvetna och var och en fyller en uppgift. Det är tappert gjort att genomföra en månads väckelsemöten. Fyra veckor i sträck med möten nästan varje kväll tycker jag är fint gjort.

— **Är det något du saknat på mötena?**

— Det skulle vara mer förlossning som frigjorde anden så människor kom ut ur reservation och inestängdhet och blev sig själva. Man upplever ofta hur människor kapslar in sig och budskapet når

därför inte fram. Om vi hade mer förlossningskraft så skulle människorna öppna sig och komma bort från sig själva.

— **Hur ser du på maranataväckelsen? Har den någon uppgift i framtiden, och i så fall; vilken?**

— Jag tror att det är vår uppgift vara banbrytare för sanningar som kanske inte predikats så mycket — dop, andedop, helbrägdagörelse, om församlingen och nådegåvorna. På ett bibliskt sätt förkunna dessa ting tror jag att vi i maranataväckelsen har större möjligheter göra än samfunden.

— **Hur ska vi då förhålla oss till andra samfund? De har ju tagit efter mycket av det maranata förde fram.**

— Vi ska sköta vår uppgift och stå på den plats i vingården Gud har gett oss. Vi ska inte ingå kompromisser, för det har visat sig att när det sker, så förlorar vi vår egenart.

— **Hur ser du på möjligheten att förverkliga maranatabudskapet i Norge?**

— **Nu, 1972, går det bra. För tre-fyra år sedan var det svårare. Men folk får sakta men säkert förtroendet för verksamheten. Vi vågar därmed också hoppas på växt — andlig först och främst, och jag tror att vi kan se ljus på framtiden.**

— **Hur kan vi praktiskt ha samarbete och utbyte Sverige/Norge emellan i framtiden?**

— Jag tror att vi kunde byta evangelister litet mer, och samarbeta när det gäller bibelundervisningen. Kanske också ha en skandinavisk konferens där vi dryftar olika möjligheter. De problem vi har finns kanske inte i Sverige, och ni har svårigheter som inte vi har. Men tillsammans tror jag att vi skulle kunna finna lösningar på många problem.

**Hjärtligt välkommen
till
Malmköping
22—30 juli**

Rapport från missionärspår
i Kenya:

Mörkret skingras för evangelii ljus

Efter knappt ett år är
vi inne i ett frukt-
bärande arbete i
Nairobi, Kenya.

Dagligen utspisas 400
barn, 150 av småtting-
arna går i vår förskola,
berättar A n n a -

Anna-Kerstin Nilsson

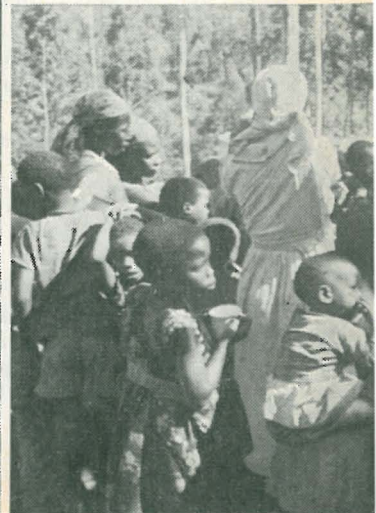
Då vi i augusti förra året reste till Kenya, Östafrika, utsända av vår hemförsamling — Maranataförsamlingen i Söderåkra — kunde vi inte ana hur utvecklingen av det förestående missionsarbetet skulle bli. Det år som vi snart avverkat här har varit ytterst händelserikt och en tillbakablick framkallar stor glädje och tacksamhet över vad som skett. I dag står vi i ett växande och välsignelserikt arbete framför allt bland behövande och nödlidande barn.

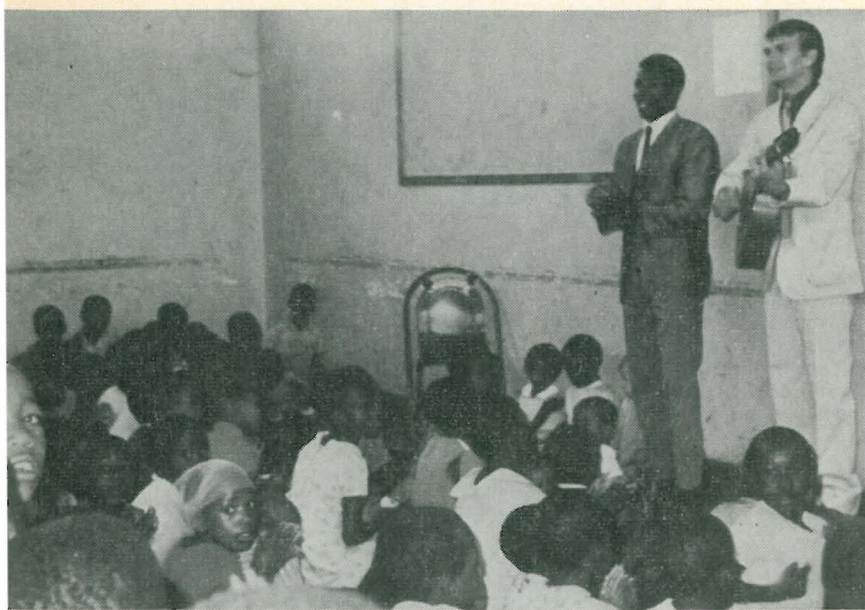
I det hus, som vi hyrde efter ankomsten hit till Nairobi har vi tagit hand om afrikanska föräldralösa barn i olika åldrar och dessa har här funnit ett nytt hem. De har samtliga en mycket tragisk bakgrund och de tidigare hemförhållandena — i de fall sådana funnits — har varit avskräckande. Som exempel kan vi nämna en 1,5 år gammal pojke, som av sina

föräldrar lämnats ensam och inlåst i ett rum för att dö. Föräldrarna hade efter ett gräl gått var sin väg. Efter ett par dagars ihållande skrik från den lille anade

grannarna oråd. Man bröt sig in och fann då den totalt utmattade pojken nära död. Efter att ha blivit avvisade från det barnhem de först uppsökte kom de till oss.

1. Matdags! Barnen kom att få sin ranson.
2. "Vadhelst I haven gjort, det haven I gjort mot mig."
3. Matkö vid utspisningen p. g. a. undernäring.

Fride Nilsson leder väckelsemöte tillsammans med en färgad broder.

**Kerstin och
Fride Nilsson.**
Vi ser män, kvinnor
och barn uppleva

**frälsning och den helt
unga församlingen
växer från dag till dag.**

Pojkens stora och uppsvällda mage tydde på stark undernäring. Armar och ben hängde slapt och huvudet kunde han inte röra, ögonen var stora och livlösa. I dag kan

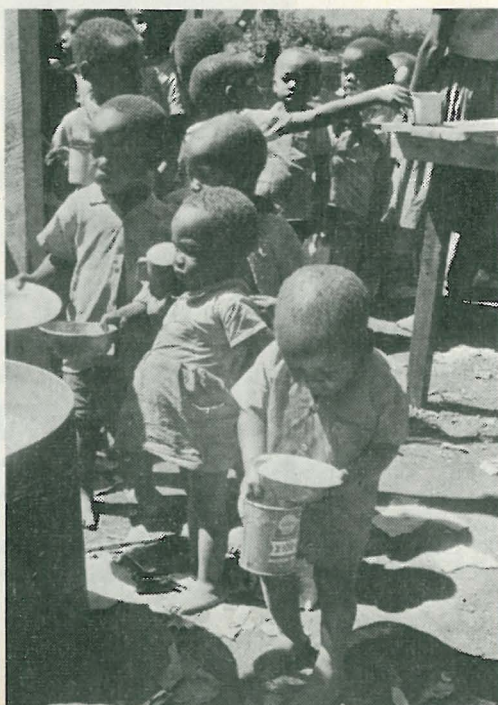
den lille krabaten stå på egna ben och är i bästa form.

En femårig flicka, som vägde knappt tio kg, kom till oss sedan hennes mor avlidit. Femåringen

med sina plåtmuggar för

en av dessa mina minsta,

nens magar är uppsvällda

hade då varit tillsammans med sin döda mor i tre dagar och vid det laget hade rättorna börjat komma. Nu är hon helt frisk från sin tbc och hon är den mest charmfulla flicka man kan tänka sig.

En annan jämnårig tös har först fått uppleva hur hennes far blev dödad av ett lejon. Efter moderns omgifte blev den lilla vittne till hur hennes mor blev slagen till döds av den nya pappan, som var kraftigt spritberusad. Ja, de omständigheter som fört barnen till oss är många och skiftande och gemensamt för dem alla är att de varit djupt traumatiska med skakande intryck i de små barnens liv.

Barn som av en eller annan anledning blivit övergivna finns det gott om i slummen. Ett barnhem skulle inte räcka långt för att ge dem alla hjälp och det är därför omöjligt att begränsa arbetet till endast barnhem då man ser vad som finns att göra och vilka väldiga behov som reser sig.

Många föräldralösa barn har vi kunnat hjälpa genom att låta dem komma till frälsta afrikanska familjer, som är villiga att öppna sina hem och för framtiden ge dem en varm, trygg och ny tillvaro. Flera sådana hjälpbehövande barn har vi också hjälpt på så sätt att de fått komma till internatskolor. Naturligtvis sker alla fosterhems- och skolplaceringar helt med utgångspunkt från kristna värderingar och inget hem- eller föräldralöst barn kommer således till icke-kristen miljö.

Den här delen av vårt arbete finansieras genom de fadderavgifter, som kommer från generösa och ansvarskännande vänner i Sverige. Ofta möter vi en fattigdom och mänsklig nöd som är obeskrivlig; barnrika familjer där fadern avlidit eller bara gått sin väg och modern dignande under en stor och tung arbetsbörda från bittida till sent. Det gäller ju att ha någonting att stoppa i alla munnarna. Var och en förstår vilken glädje det är för oss att kunna vara till hjälp för att inte nämna

forts. sid. 21

Arne Imsen böcker

FRÅN DÖD TILL LIV

ARNE IMSEN är en dynamisk förkunnare, som med sällsam sanktion framträtt med sitt budskap. I vida kretsar är han känd och omdiskuterad som debattör och från polemiker. Alltför få har tyvärr lärt känna predikanten Arne Imsen. Det är därför med glädje och spänning vi låter sexton angelägna budskap gå ut i bokform.

Pris: Inb. 25:50 (+ moms)

FRUKTAD FRIHET

FRUKTAD FRIHET är framför allt ett intressant historiskt dokument. Arne Imsen påvisar med mängder av citat ifrån pingströrelsens barndom, att förföljelsen av Maranata i dag är nästan identisk med den pingströrelsen upplevde för femtio år sedan.

Pris: Häft. 29:50. Inb. 34:50 (+ moms)

**Alla
3
för
10
kr**

HAR LEWI PETHRUS RÄTT?
Ordinarie pris 3:25 kr

I VÄRLDEN MEN ICKE AV VÄRLDEN
Ordinarie pris 6:50 kr

TID ATT VAKNA
Ordinarie pris 5:50 kr

Orderadress:

MR:s Bokförlag AB

Box 1236

161 12 Bromma

Sänd mig mot postförskott

.... st FRÅN DÖD TILL LIV

.... st FRUKTAD FRIHET
häft./inbunden

.... st BOKPAKET med 3 böcker
av Arne Imsen

Namn:

Bostad:

Postnr, postadr.

MR 14-15/72

SAMLING KRING BIBELN PÅ JOHANNELUND

GEMENSKAP MED FRÄLST UNGDOM I ALLA ÅLDRAR

Det blir SKOLUNGDOMSVECKA igen!

Det blir SKOLUNGDOMSVECKA igen!

För tredje gången har vi den stora glädjen att hälsa skolbarn i alla åldrar välkomna till en veckas samling kring bibeln och gemenskap med frälst ungdom.

Den 7—13 augusti samlas vi alltså på Johannelund! Det blir bibelsamtal och friluftsliv på dagarna, och tälmöten i Tantolunden på kvällarna.

Björne Davidsson, Karl-Georg Rognstad, Håkan Westergård, Barbro Stén och Sonja Sundvik kommer att ha ansvar för den här skolveckan.

Har du möjlighet att vara med så ska du absolut inte förlora chansen att delta. Barnen som varit med de skolveckor vi redan haft gjorde livsavgörande

upplevelser och erfarenheter.

Fyll i talongen här nedan och skicka in den i god tid,

eller ring 08/80 29 35. (Övriga upplysningar lämnas på detta telefonnr.)

Har du möjlighet att vara med veckan 7—13 augusti, så anmäl dig i god tid. Fyll i talongen här nedan, och skicka in den, eller ring 08/80 29 35. (Övriga upplysningar lämnas på detta tel.nr.)

SKOLUNGDOMSVECKAN

Härmed anmäles deltagande i veckan för:

Namn: Ålder: år

Bostad: Postnr, adr.:

Målsmans namn: Tel.: /

MR 14-15/72

ALLT ELLER TIONDE?

forts. fr. sid. 11

medborgarna.

Det var i Peniel som Jakob löstes från sin individualism, och han kunde senare finna sej tillrätta med gemenskapen i Betel. Det är svårt, ja omöjligt för den som är i ett köttsligt väsende att finna sej tillrätta i Betel, där man har allt gemensamt. Det är lättare och bekvämare att vara ensam, och själv utan insyn och inblandning från andra, kunna smida sina planer, blanda, spela ut sina egna vinstgivande "kort".

"Vinnläggen eder om att bevara Andens enhet genom fridens band: *en kropp... en Herre...*" (Ef. 4:4,5.) Lägg märke till, att det är i samband med vår enhet som aposteln talar om att det finns bara en Herre. Det är Han som är missionens Herre vare sig den kallas "inre" eller "yttre" mission, "när"-eller "fjärr"-mission. Om man tror att det enda de lemmar som går under namnet närmission har gemensamt med de lemmar som går under namnet fjärrmission, är offer, då har man naturligtvis grundligt misstagit sej. Det är först och sist fråga om en andegemenskap, förenad med sådana band som geografiska gränser icke kan skilja.

För aposteln Paulus existerade aldrig två olika Guds verk. Det fanns lokala församlingar som var fristående och själva bestämde. Men aposteln var i allt och allo alltid angelägen om att den andliga gemenskapen upprätthölls och bevarades församlingarna emellan.

När Paulus på sina missionsresor insamlade medel till församlingen i Jerusalem, så hade han därmed vissa mål i sikte som han ville uppnå. Han ville genom hjälpsändningen *binda samman givarna och mottagarna till ett* och så avvända den fara till splittning som hotade den unga kristenheten. De judekristna i Jerusalem hade ju ställt sej ganska oförstående mot de hednakristna och mot Pauli mission bland dem. Nu ville han genom denna hjälp liksom "samla glödande kol på deras huvud". Men han nöjde sej inte med att endast överbringa gåvorna, han ville också föra människorna i beröring med varandra. Därför tog han representanter med sej från olika orter och länder. (Se Apg. 20:4 21:29. 19:29. 27:29. Rom. 16:21. Kol. 4:10. Filem.v. 24. 2 Tim. 4:20. Ef. 6:21. 2 Tim. 4:12.)

Skillnaden mellan den första kristna församlingen och församlingen i allmänhet i dag är, att "man kallade ingenting av det man ägde för sitt, utan hade allting gemensamt." Nu kallar man allt man äger för sitt och har ingenting gemensamt. Till och med den verksamhet man representerar är man angelägen betona, att det är ens egen, så man inte behöver ta råd av någon hur man formar den, eller hur verksamheten eventuellt formar en själv. Då sålde man vad man ägde. Nu köper man det man inte äger, ty man måste försäkra sej själv och sina barn om en framtid.

JAKOB VID PENIEL

Det kom senare en dag i Jakobs liv, då han fick återvända till Betel. Men först måste han, efter flera år av kamp, segrar och nederlag möta Gud i Peniel. Där vid Jabboks vad — beännelsens plats — bekände han, inte sin broders synder, utan sina egna. När morgonrodnaden gick upp och ljuset bröt fram, då var det slut med Jakob. Men samme Jakob som bekände allt eget bekände också Kristus, ty han "gav platsen namnet Peniel," som betyder Guds ansikte.

Bekännelsen har alltid två sidor som måste följas åt. Vi skulle kunna säga *den negativa*, som avslöjar våra egna synder, svagheter, brister och tillkortakommanden. Den verkligt troende känner behov av att bekänna sin synd. Det är endast fariséen som inte har någon synd att bekänna. Den positiva bebyggelsen är den som talar om Kristus Jesus och hans fullhet, vad han har gjort och vad han är för mej. "Jag är den främste bland syndare" utropade Paulus, densamme som sade; "Men Gud vare tack, som i Kristus alltid för oss fram i segertåg." "Om vi säga, att vi icke hava någon synd, så bedraga vi oss själva, och sanningen är icke i oss", skriver den helgade Johannes, densamme som skrev; "Allt som är fött av Gud, det övervinner världen; och detta är den seger som har övervunnit världen: vår tro."

När den s. k. negativa bebyggelsen springer fram ur ett ärligt och ödmjukt hjärta, utan någon som helst reservation för det egna jaget att gömma sej i, först då kan Kristus bli mitt allt. Jag måste dö för att Kristus ska kunna leva i mej. Det hjälper oss inte hur mycket vi bekänner Kristus, om vi inte är villiga att bekänna vår egna fallna natur med allt vad i den är, och lika litet hjälper det oss hur mycket vi än bekänner våra egna synder och svagheter, om vi inte förstår att bekänna vad Kristus är för oss. Det enda som gäller för oss är vad Kristus gjort för oss. Det är inte, djupast sett, en fråga om hur god eller dålig du eller jag är. Det är en fråga om *vem* som utfört verket. Han MÅSTAREN har av det dåliga materialet gjort (eller håller på att göra) ett kärl till hedersamt bruk. Jag måste få klart för mej, att det är med segern över synden, som med frälsningen, en fri gåva av bara nåd. Men har vi fått den av nåd, så har vi icke gjort oss förtjänta av den.

Bekännelsen gäller det naturliga hos oss, vår starka vilja, vår utpräglade individualism när den vill hindra gemenskapen. Detta måste genom denna negativa bebyggelse in under Kristi lydnad. Det är först när vi förstått, att allt detta som vi kanske kallar gudfruktigt och gott måste läggas under Kristi lydnad, som vi får tjäna honom. Då som först kan han visa oss, att han som är huvudet för kroppen, behöver strängt taget inte vår tjänst. Men han visar oss då vår plats som hans lemmar och säger till oss, att vi

forts. sid. 26

BEHOVETS BARN...

forts. fr. sid. 7

idag. Ingen mer än Herren såg din handling. Men om det verkligen finns ett helvete, om det är sant att våra ofrälsta grannar, arbetskamrater, släktingar går till en evig eld, *varför gör vi då så lite?*

Man ser hur tidsandan griper människorna mer och mer. Likgiltigheten för medmänniskan är ett faktum. Att Jesus, Guds son slaktades på ett kors för vår skull, det är grymt att tala om för förskolebarn, att han hjälpte sjuka och uppväckte döda är inget att tala om för småbarn. Men mata dem med våld och människoförakt genom TV-rutan, det går an...

Vi ser hur behovets barn, de som längtar efter evangelium drän-

ker sig i kemiska medel och många förkortar sina liv.

Låt oss vara vakna för tidsläget, verka medan dagen varar, natten kommer då ingen *kan* verka. Har vi gjort vad vi kunnat för Jesus, eller är vi likgiltiga för människorna och ger dem intrycket att ingen fara är å färde? Vi måste skicka ut budskapet till alla! Katoliker, säger många, inte behöver de missionärer, de som är så religiösa. Men katolicismen är lika allvarlig som ateismen, ja, många gånger värre, eftersom katolikerna redan som små spädbarn inövas i de religiösa ritualerna och blir invaggade i tron att det är rätt. Sen är de fyllda av skräck för skärseld, präst och polis. För att söva deras oro finns det barer

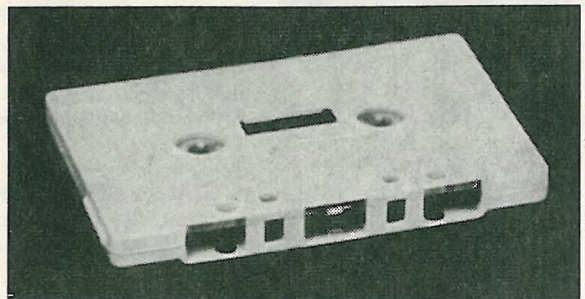
med rusgivande drycker överallt och kring kyrktorget 4—5 stycken. Det är vinet som tar bort bekymren och vardagen.

Måndagkväll, 15 minuter före mässan slinker jag in i den resliga kyrkan S:a Nicolas. Det känns svalt, biktburarna är upplysta och kön till dem är lång. Mest ungdomar, pojkar och flickor i 16—20-års ålderna. Efter biktsamtalet sätter de sig i bänken, inväntar och deltar se'n i mässan. De är helt med i ritualen, märker ej omgivningen.

Jag samtalat med en flicka som berättar att hon hållit på så i fyra år. 'Men', säger hon, 'jag får ingen frid, och varje gång jag går till mässan hoppas jag att det ska ske något. Nu har jag tröttnat. Man vet inte vad man ska tro på?'

Lovsång på kassett

Den religiösa musikmarknaden översvämmas f. n. av tekniskt finlipade alster som väl kan tävla med den rent profana produktionen. Säljan eller aldrig nås vi av ett enkelt, tändande väckelsebudskap på skiva eller kassetband. Vi på MR:s musikproduktion har varit djärva nog att sammanställa ett kassetband (30 min) där vi, trots knappa tekniska resurser, söker fånga något av den atmosfär som är representativ för all levande kristendom: Lovsång spontanitet entusiasm väckelse.

MR's
musikproduktion
161 12 Bromma, Tel. 08/80 29 35

Sänd mig mot postförskott:

.... st KB 7001 (kassetband)

.... st TB 7001 (tonband)

(sång- och musikband från Johannelund)

Namn

Bostad

Postnr adr.

Tel/.....

MR 14-15/72

Kupongen insändes till MR:s MUSIKPRODUKTION, Box 1236, 161 12 BROMMA 12, tel. 08/80 29 35

Det gäller Dig! Fräls eller förlorad -- Himmel eller Helvete?

"Alla hälsar ut språket och är i sökandet av heligheten från Gud." (Rom. 2:13)

Vad skall Du göra för att bli frälst?

Skicka till oss (1 Joh. 1:9) -- Tio på Jesus (Apg. 16:31). Han har lovat
ditt hjärta och din själ (1 Pet. 2:19) -- Alltid Hans namn (Apg. 2:38)

Vad skall Du göra för att gå evigt förlorad?
Ignorera -- berätta bara om ditt -- något som inte berör dig själv
och världen -- se vidare till Jesus Kristus.

När kan Du bli frälst?

"NU ÄR FRÄLSNINGENS DAG" 2 KOR. 6:2

- FRID
- GLÄDJE
- BEFRIELSE
- TRYGGHET
- HARMONI

Allt

kan bli ditt!

INDIVIDENS
BEFRIELSE

Nya upplagor TRAKTATER

Vad gör du för att vinna din nästa för Gud?
Vet de som bor i samma höghus, samma
kvarter, samma by som du om att de har
en människa i sin närhet som tror på Jesus?

Du träffar alltid nya människor; rastlösa,
ängestladdade, som kan få vägledning till
frid genom en personligt överlämnad trak-
tat. Utnyttja din tid till att evangelisera!

MR-förlaget presenterar här ett urval trak-
tater som är mycket lämpliga att använda
vid själavinnararbetet.

GÄLLER DETTA DIG?

En röd, uppfordrande traktat som överskåd-
ligt klargör frälsningens absoluta nödvän-
dighet, och människans väg till frälsning.

Pris 100 st för 6:—

INDIVIDENS BEFRIELSE

En traktat som belyser människans situation
i världen och hennes möjlighet till befrielse
och frälsning.

Brännande aktuell den här tiden.

Pris: 100 st för 6:—

SPETÄLSK BLIR HELBRÄGDAGJORD

En västindier ger här en gripande skildring
av hur han upplever helbrägdagörelse och
frälsning.

Pris: 100 st för 3:—

DET GÄLLER DIG!

Traktaten som ställer människan inför all-
varet: Himmel eller helvete. Nu är det fräls-
ningens dag. Enkel. Mycket bra i själavinnar-
arbetet.

Pris: 100 st för 4:—

ALLT KAN BLI DITT

Liten och behändig. Lättläst. Redogör sak-
ligt för frälsningens väg. (4-sidig). Mycket
populär bland själavinnare.

Pris: 100 st för 6:—

Priserna är inklusive moms.

Sänd mig mot postförskott:

.... st "EN SPETÄLSK BLIR
HELBRÄGDAGJORD"

.... st "VEM ÄR DU? GÄLLER
DETTA DIG?"

.... st "INDIVIDENS BEFRIELSE"

.... st "DET GÄLLER DIG"

.... st "ALLT KAN BLI DITT"

.... st TRAKTATSKIVOR

Orderadress:

MR:s Bokförlag AB

Box: 1236

161 12 BROMMA 12

Tel. 08/80 29 35

Namn:

Bostad:

Postnr, adr.:

Tel.:

Vem
är
DU?

GÄLLER
DETTA
DIG?

LÄS HÄR
HUR
EN
SPETÄLSK
BLIR
GJORD
HELBRÄGDA
AV
JESUS
KRISTUS

ROGELIO PARILLA

STOPP DÄR!!!

TRAKTATSKIVA

"Om jag ägde allt."

Sång av Christina So-
nesson.

Kort appell. Hyfsad kva-
lité. Pris: 1:50 kr/st, 10
st 1:25 kr/st m. moms

MÖRKRET SKINGRAS

forts. fr. sid. 15

glädjen, som lyser från våra mörkhyade vänners ansikten.

När vi för ett halvår sedan ombads att ta hand om en liten flicka, som plötsligt lämnats ensam i livet, kom vi att besöka flickans hemby, som ligger ca en svensk mil utanför Nairobi. Här bor långt över 1900 personer i små hus tillverkade av pappkartong och grenar och som inte är större än sju till åtta m². Både vuxna, barn och djur får trängas om utrymmet. När regnet faller, och inte sällan kommer detta helt störtliknande, blir husen helt eller delvis spolierade. Alla lever i stor fattigdom och misär.

När vi kom dit första gången upplevde vi nöden fruktansvärt svår särskilt för barnens vidkommande. Allt syntes så stort och hjälplöst och vi visste inte var vi skulle börja.

Sedan ett halvår tillbaka har vi dagligen utspisat över 400 barn i denna by med ett rejält mål mat. För det ändamålet byggde vi ett utspisningsställe där vi före varje måltid samlas med barnen till barnmöte. Givetvis sluter många av de äldre upp och alla deltar på ett hängivet och inspirerat sätt. På så vis blir det både andlig och lekamlig spis, och de hungrar efter bådadera. Det visade sig snart att utspisningslokalen var för liten. Den har därför utbyggts till närmare åttio m² med väggar och tak av plåt samt långa bänkar konstruerade så att de tjänar som både sittplats och skrivpulp. Detta hjälpte oss Erik Danielsson med då han och hans hustru var här.

Vår främsta uppgift som missionärer är att sprida Evangelium och människorna är påtagligt öppna och mottagliga för Guds Ord. Vi har sett män och kvinnor och barn uppleva frälsningens under och därigenom fått sina liv förvandlade. Sålunda knöts en pojke i 25-årsåldern till vårt arbete i Mji wa Huruma (barmhärtighetens hem) som byn kallas och han var något av en ledare för byborna tidigare.

forts. sid. 22

MR:s TRAKTAT- TIDNING

beställ nu — sprid i massor

Ur innehållet:

● Kampen om din själ

En ung, frälst människa skriver om sin väg till Gud mitt i storstadens stress och förfall.

● Denne Jesus

Arne Imsen presenterar den Jesus vi möter i Guds Ord.

● Människan söker en utväg

Intervju med en frälst gymnasist som säger sin syn på mänsklighetens stora problem.

● Synd och försoning

Evangelist Göran Graveleij beskriver frälsningens väg i en grundlig artikel.

Pris 75 öre pr ex. vid beställning av minst 10 ex.

V.g. sänd ex. av MR:s traktatnummer

NAMN: _____

BOSTAD: _____

POSTNUMMER _____

POSTADRESS _____

TEL: _____

MR 14-15/72

MÖRKRET SKINGRAS...

forts. fr. sid. 21

Detta är han alltså men nu är han frälst vilket betydde helomvändning i hans liv. Han varnades förut allvarligt av läkare att gå en för tidig död till mötes på grund av alkohol men är numera helt fri. Tack vare en jämförelsevis hygglig utbildning och en varm inställning till barn undervisar han, assisterad av två fina ungdomar från byn, ett 150-tal småtingar i vår förskola några timmar varje förmiddag.

Om eftermiddagarna får närmare ett 100-tal vuxna nöta skolbänken i samma lokal. De undervisas i matematik, engelska, swahili och Bibeln. Många kan varken läsa eller skriva. Här möter man inga kritiska eller sura uppsynere för att Bibelundervisning står på schemat. Tvärtom! Människorna söker Gud i tro och får verkligen uppleva vad det är att tro på en levande Gud, som befriar från fruktan och bundenhet i hedniskt trolldomsmörker och som ger både frälsning och hälsa. De har inte lika lätt för att springa till sjukkassor som man gör i Sverige. Att människorna hungrar efter Guds Ord framgår därav att samtliga enträget bett om var sin Bibel på det egna stamspråket kikuyu. Och naturligtvis ska de få det. Den blir ju dessu-

tom en bra övningsbok i läsning.

Några kvällar i veckan besöker vi Mji wa Huruma för väckelsemöten och många, både barn och äldre, sluter upp till dessa. Långt innan mötesdags kommer barnen upp till den sparsamt upplysta byggnaden där två å tre fotogenlampor förmår så mycket mot det täta afrikanska mörkret. Barnens starka röster bär sångernas budskap ut över byn och blir därigenom en varm inbjudan. Och snart är lokalen, som under dagtid används som förskola, utspisningsställe och vuxenskola, fylld till sista plats.

Alla sitter förväntansfulla och lyssnar till Guds Ords förkunnelse och mottar med öppna hjärtan Evangelium till både kropp och själ. Tacksamheten till Herren är stor och lovsången ljuder starkt till ackompanjemang av handklappning och trummans rytmiska tamtam. De här stunderna upplever vi verkligen hur underbart det är att få vara här i Kenya och tjäna vår Herre och Mästare Jesus, som givit oss Sitt levande Ord. Människorna i Kenya är oerhört öppna för Gud och när inbjudan går ut till frälsning så kommer nästan alla fram. Alla vill ha med Gud att göra och det är ingen skam. De som sedan låter Jesus förvandla sina liv och vandrar vidare med Honom blir till ett stort och talan-

de vittnesbörd för de andra. I Mji har vi sett sådana under ske och den församling, som växer upp där gör att vi tror på härliga segertider även i fortsättningen. Onda andar har också fått ge vika i Jesu Namn och deras utdrivande — under protester och höga väsningar — har ytterligare manifesterat Evangeliets frälsande och befriande kraft.

I söndags kväll upplevde vi på ett sällsamt sätt Guds närvaro och många sjuka blev helade. Vi bad för alla på samma gång och därefter fick de känna efter om sjukdom eller värk hade försvunnit. Det var gripande att se och höra deras vittnesbörd. Så kom händerna upp — ”det är borta, tack Jesus!” Den enkla tron på Honom som gav löftena håller. Det får vi uppleva då vi besöker hemmen i byn. Nöden där är stor både andligt och lekamligt. De ber oss ofta om hjälp i bön speciellt när någon är sjuk. Djävulen har länge haft ett starkt förfäste i byn Mji och har inte visat någon som helst skonsamhet mot våra vänner. Allt tänkbart elände finns där och därför märks förvandlingen efter frälsningsupplevelsen väldigt tydligt.

Det andliga mörkret håller på att skingras för Evangelii ljus och Jesus gör nu ett segerrikt intåg.

forts. sid. 24

Tältmötesguide:

Stockholm 4—23 augusti

Tantolunden (vid Ringvägen) T-Zinkensdamm. Tisd.—Lörd. 19.30. Sönd. 19.00 (Möte söndagar 11.00 på Johannelund, Missionsvägen 24, T-Alvik.

Vittnen: Arne Imsen, Håkan Westergård, Karl-Georg Rognstad och församlingens övriga vittnen och sångare.

Karlstad 7—17 september

Plats: Vid Sundsta tjärn. Vittnen: Gunno Andersson och Gustaf Jillker.

Dessutom planerat tältmöten i:

Uppsala den 5—20 augusti, Ludvika den 24 augusti—3 september, Bromma den 26 augusti—10 september.

ÖVERBEVISNING ...

forts. fr. sid. 9

larna höll andan inför det de såg tima med gudasönen.

Det är kusligt att se den aktivitet som äger rum och exponenterna för den. Tänk på fariséerna och de skriftlärderna som inte vet ett dugg om vad de uttalar. När Judas kommer till dem heter det: 'De blevo glada...' Den enda gången det står i bibeln att fariséer och skriftlärderna blev glada, det var över att Judas kom för att förråda Jesus.

Gud ville inte att Jesus skulle lida, men detta var ett högre lidande, med kärlekens element. En bro skulle läggas mellan människan och Gud, mellan himmel och jord. En ny och levande väg skulle invigas, och då måste Jesus gå till den arrestlokal där alla gamla testamentets heliga fanns förvarade. Men inte bara gå dit och hjälpa dem ut, han måste också beröva satan nycklarna till döden och dödsriket, så att ingen av Guds barn i fortsättningen skulle komma dit. Jesus tog de heliga med sig till Abrahams sköte, och människan fick tillbaka sitt Eden.

Men Jesus kunde i Getsemane sagt: Gånge denna kalk ifrån mig, och då kunnat gå rakt in i himmelen. Jesus sa: 'Se denna världens furste kommer. I mig finnes intet som hör honom till.' I kraft av sin egen rättfärdighet skulle Jesus kunnat gå rakt in i himmelen, men då hade han inte fått platsen på Faderns högra sida. Då hade vi haft en förebild som vi aldrig hade kunnat uppnå. Men vi behöver inget ideal, vi behöver en frälsare, en försonare. Jesus blir alltså offret när han säger: "Ske icke min vilja utan din", och så går han in under bördorna.

När ogärningsmännen kom sade Jesus: "Jag kan kalla på legioner änglar..." Men han utblottade sig och kallade inte på någon, inte på lärjungarna, äng-

larna eller Fadern. Såsom ett lamm fördes han bort för att slaktas, pris ske Gud. Korset lades på honom, han upplevde dess fruktansvärda tyngd och vacklade under bördan. Så naglades han fast på förbannelsens påle.

Det var inte nog med att Jesus blev *människa*, *präst* och *offer*, det hade inte hjälpt oss. Jesus måste dessutom bli *konung*. När Jesus dog på korset och hans kropp bars bort upphörde inte alla aktiviteter. Två herrar möttes i dödsriket. Jesus segrade och tog nycklarna till döden och dödsriket och blev krönt till konung. När han kom hem intog han platsen på Faderns högra sida.

När Jesus gick ut ur dödsriket efter fullbordad seger mötte han några till vilka han sa: "Rör icke vid mig, ty jag har ännu icke varit hos min Fader..." Men när Tomas sa: "Får jag inte sticka min hand i sidan och se märkena kan jag icke tro." Då fick Tomas sticka in handen och känna. Några dagar tidigare hade Jesus sagt: "Rör icke vid mig." Det som hade skett mellan dessa tillfällen läser vi om i Psalm 24:7—10.

"Höjen, I portar, edra huvuden, höjen eder I eviga dörrar, för att ärans konung må draga därin. Vem är då ärans konung? Det är Herren, stark och väldig, Herren väldig i strid. Höjen, I portar edra huvuden, höjen dem, I eviga dörrar dörrar, för att ärans Konung må draga därin. Vem är då denne ärans konung? Det är Herren Sebaot; han är ärans konung.

Ärans konung kommer från dödsriket, han kommer från jorden. Det enda han hade med sig hem från jorden var sitt blod. Då blev han också suverän och fick makt och befogenheter över Guds verkställande organ som är den helige Ande. Han sände den helige Ande, som skulle bo i hjärtan som han hade renat. Sedan gick han till jorden och visade sig för sina lärjungar.

BIBELSKOLA
på Johannelund
22.10 – 26.11
PLANERA IN DEN NU!

”ENDAST JESUS KAN Fylla TOMRUMMET”

Socialismen vill medelst den sociala revolutionen — som oftast tänkes genomförd med öppet våld — avskaffa alienationen, människans främlingskap i tillvaron. Speciellt marxismen vill förklara denna alienation utifrån ägostruktur och produktionsförhållanden i samhället.

Men den grundläggande alienationen är beroende av människans avfall från Gud, och grunden till detta berättas i Första Mosebokens 3:e kapitel. Människan var olydig mot Gud, hon utvisades ur Paradiset och arvsynnen hade uppkommit.

I likhet med så många andra filosofiska och politiska teorier har socialismen ingen plats för Gud, och människan förs bara längre bort från sitt upphov. Jag tror också att människor med sina olika teorier vill förklara bort Guds existens. I grunden

lämnar därför alla mänskliga teorier ett tomrum efter sig, där inga förklaringar längre räcker till. Jag tror inte att det bara är tal om något ”andligt livsbehov” — det är helt enkelt otillfredsställande förklaringsgrunder.

Människans frälsning är det enda som kan ge en mening i tillvaron och tillfredsställelse åt själen. Guds existens kan inte förklaras utifrån mänsklig kunskap, men endast Han kan fylla tomrummet. Modern filosofi fränkänner tillvaron en mening. Den finns — men människorna vill inte erkänna den.

Jag tackar Gud att Han har frälst mig och skänkt mening åt mitt liv.

PRESSKLIPP

Betesdaförsamlingen i Jönköping, samlad till församlingsmöte söndagen den 4 juni, kunde efter att ingående ha samtalat om församlingens fortsatta målsättning och relationer till den kristna verksamheten i Sverige, enhälligt och med glädje fatta beslut om att klargöra sin uppriktiga vilja att finna full arbetsgemenskap med pingstväckelsens folk såsom i övrigt allt väckelsens folk.

(Ur Väckelsenytt nr 7—8, 1972)

MÖRKRET SKINGRAS...

forts. fr. sid. 22

Om lör- och söndagar har vi barn- och vuxenmöten såväl inom som utomhus i Nairobi. Många hörsammar kallelsen att följa Jesus och upplever Blodets förvandlande kraft. Varje söndagsmorgon samlas ca 200 barn till söndagsskola. De större barnen bär sina småsystemkon på ryggen på afrikanskt manner och alla sitter uppmärksam lyssnande. De har en enkel och levande tro på Jesus, och de kommer spontant fram och begär förbön.

Fastän Nairobi ligger rakt under ekvatorn kan klimatet bli kallt och ruggigt. Just nu och några månader framöver har vi en väderleksperiod med korta regn och kylan — särskilt nattetid — blir kännbar. Det behövs därför kläder, fil-

tar m. m. Om någon har något för mycket i den vägen, så vet barnmissionskassör Erik Tell i Hästmahult, Gullaboby eller församlingens evangelist Hans Danielsson, Söderåkra hur man bäst kan tillvarata detta — Barnen i Kenya behöver det.

Vi önskar att ni beder för vännerna här nere och för oss, så att Guds vilja i allt får ske.

Man kommer ofta att tänka på vad Jesus sade: ”Skörden är mycken, men arbetarna äro få. Bedjen fördenskull skördens Herre, att han sänder ut arbetare till sin skörd.”

Fridshälsningar från era vänner i Nairobi!

Anna-Kerstin, Fride och Angelina.
P. O. Box 14507, Nairobi.
KENYA. East Africa.

Frontrapporter

Sölvesborg

I Sölvesborg har för andra året i följd hållits en tre veckors lång tältmötesserie. Serien började den 30 april och avslutades pingsthelgen. Göteborgarna *Folke* och *Mats* var här första veckan, och många ungdomar var på mötena och nåd-

des av deras vittnesbörd. Sista veckan hade vi besök av *Håkan Westergård*. Han hade ett allvarsmättat budskap om att vara redo inför Jesu tillkommelse. Även *Gunno Andersson* gjorde tillsammans med en handfull stockholmsung-

domar ett slag för Herrens verk här nere. Dessutom har vänner från Halmstad troget mött upp. Vi har fått uppleva hur trycket från olika kyrkors förespråkare har hårdnat, men också hur vår frimodighet växer på Herrens vägar.

Glöm ej Sydsverige i dina böner! Maranata-hälsningar!

Yngve och Kenneth

Göteborg

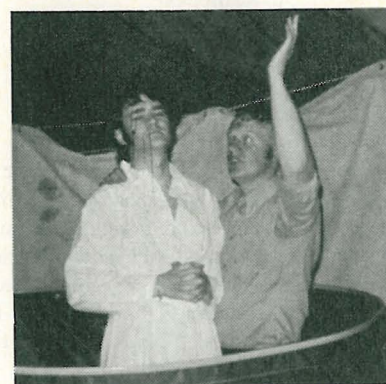
På V. Frölunda i Göteborg stod från och med pingst och fyra veckor framåt ett **väckelsetält med en stor skylt MARANATA** utanför. Egentligen skulle det stå där bara fjorton dagar, men trots ett otrevligt regn- och ruskväder under hela första tiden avskräcktes inte de ivriga maranata-kämparna i Göteborg att lägga in ansökan om förlängt tillstånd för mötena.

I Göteborg står *Folke Jakobsen*, *Sven-Åke Asplund*, *Kjell-Åke Grivbjer* och *Mats Emanuelsson* i bräschan för verksamheten. Var och en av dem har ett förvärsarbete att sköta, men varje kväll slöt de lika ivrigt upp i det plaskvåta tältet för att förmedla frälsningens

budskap till de människor som trots ruskvädet vågat sig dit. Under tecknad var med de två första kampanjveckorna. Dessutom kom vid ett par tillfällen annat stockholmsbesök: *Göran Graveleij*, *Robert Sund* och *Bo Tikkanen*.

Det var en skara barn som troget kom kväll efter kväll. De lärde sig maranatasånger, sjöng med av hjärtans lust och lyssnade ivrigt till undervisningen. Vi såg hur Ordet verkade på dem. En nyfrälst student, *Lennart Tegner*, som också skrivit ett vittnesbörd i denna tidning, döptes till Kristus i tältet en kväll.

I Göteborg står man upp och predikar ordet i tid och otid, både i

möteslokal och gator och torg. Det är HERREN som befallt det, och han ger också växten åt utsädet!

Stina Fridolfsson

Stockholm

HALLELUJA! Ja, det kan man verkligen säga när man ser tillbaka på de fyra veckors tältmöten som Maranataförsamlingen i Stockholm har haft i Tantolunden på Söder. Det hör ju sommaren till att stockholmsförsamlingen reser sitt tält på denna plats.

Vi har under den tid som vi haft tältet där upplevt både kamp och seger. Det blir ju så när man

varenda dag ska ha möte. Budskapet om Jesu snara tillkommelse har på ett speciellt sätt basunerats ut, och vi har upplevt hur människor har sökt Jesus både till frälsning och till förnyelse. Gång på gång har budskapet om att tiden härefter är kort blivit förkunnat. Vi har också fått döpa en nyfrälst, och det tackar vi Herren för. Det finns ju bara en väg som

leder till livet. Den väg som Paulus talar om i Apg. 2:37—40.

Under tältmötena har *Ernst Högländer* från Brasilien, *Algot Westergård* från Finland, *Tore Kristiansen* från Norge, *Eric Gustafsson*, *Kurt Rudgaard*, *Christina Sonesson* samt församlingens egna vittnen varit engagerade. Vi tackar alla dessa vittnen som på ett underbart sätt har varit oss till välsignelse och ser fram mot höstens final i Tanto under augusti månad. *Karl-Georg Rognstad*

ALLT ELLER TIONDE?

forts. fr. sid. 18

äro kallade att *tjäna varandra*.

"Från honom hämtar hela kroppen sin tillväxt, till att bli uppbyggd i kärlek, i det att den samman-slutes och får sammanhållning *genom det bistånd var led giver*, med en kraft, som är avmätt efter var särskild dels uppgift." Ef. 4:16. "Ögat kan icke säga till handen: Jag behöver dig icke." 1 Kor. 12:21.

Inte förrän Jakob kom till Peniel; "Guds ansikte" blev det en radikal förändring i hans liv. Då blev det mer än tionde! Nu hade han kommit fram till den punkt i sitt liv då *allt* vad han förvärvat började förlora sitt värde, och han kunde offra:

- 200 getter
- 20 bockar
- 200 tackor
- 20 vädurar
- 30 kamelston, som gävo di.
- 30 kamelföl
- 40 kor
- 10 tjurar
- 20 åsninnor med
- 10 föl

Summa djur: 580. Och allt detta sin sin forne fiende för att finna det som är mycket mera värt: NÅD! Det var en bekännelse av sin synd i gärning. "Vad ville du med hela den skara som jag mötte" frågade Esau. "Jag ville finna nåd," svarar Jakob. O! Denna välsignade nåd, som är mera värld än all jordens egendom. I Nya Testamentet finner vi den i Kristus allena!

Det är allt för många i dag, som likt Jakob *före Peniel* vill hjälpa Gud. Men det är inte bara synden hos människan som Gud hatar, han hatar också hennes hjälp, ty han vet att hon är oduglig till allt gott verk. (Rom. 7:18.) Gud behöver ingen som *hjälp*er sej. Han själv har utfört verket genom sin son Jesus Kristus. Det är i stället så, att det är fråga om *ett överlämnande, som sker enligt djupdimensionen av vår bekännelse*.

DEN VERKLIGA GEMENSKAPEN

"Och dessa höllo fast vid apostlarna undervisning och brödragemenskapen, vid brödsbrytelsen och bö- nerna." Apg. 2:42.

Av naturen är vi dualister, vi har *denna* dualism inom oss. Inom oss kämpar ja mot nej och nej mot ja. Inom oss själva födes motsättningarna, inte utan- för oss. De högsta önskemålen är liksom kedjade vid de lägsta och de ärofullaste vid de skamligaste.

Församlingens historia är i grund och botten ingen- ting annat än en förstoring av din och min levnads- historia. Därför måste församlingens *negativa* be- kännelse springa fram hos individen. Det finns intet

område där församlingen så till den grad har miss- lyckats som just i sin strävan efter enhet, därför att den ej förstått att enheten är en livets endräkt — en Andens enhet genom fridens band. Vi måste till Peniel och finna vår egen själs enhet för att kunna deltaga i församlingens stora process. Vi måste ta ställning för det rena mot det orena, för det frukt- bringande mot det ofructbara och driva ut ockrarna ur vårt eget tempel. Det är först efter Peniel vi för- står vilka de är som vi måste säga upp gemenskapen med; egoisterna, de vinningslystna, de själiska och själviska spelarna.

Det var vid Peniel som Jakob bejakade sej själv. Det är först när vi sagt ja till oss själva och uppnått förmågan att inom oss själva fälla en skiljedom mel- lande makter som strider om vår själ; kött mot ande och ande mot kött. Först då finner vi inom oss själva den fråga som är min egen; Församlingsfrågan, som måste utredas inom oss själva och upplevas inom oss själva.

Det viktigaste i all andlig verksamhet har man på många håll skjutit åsido; nämligen brödragemenska- pen. Utan brödragemenskap kan vi inte ha apostlar- nas undervisning! Ty den var en av de centrala san- ningarna i deras förkunnelse. Och man kan också bra ogärna ha brödsbrytelse, ty Herrens bord är *gemensamt* för alla som tror på Jesus Kristus.

Såsom vårt eget blod är själva livssubstansen i vårt väsen (3 Mos. 17:11.) så är Kristi blod livssubstansen som flyter genom hans kropp, som är församlingen och möjliggör det nya livet. Vilket djup av gemen- skap ligger icke fördolt här! En gemenskap som icke är grundad på omständigheter, intryck, inflytelser eller känslor, utan *är själva livet*, som bär upp alla erfarenheter. Denna gemenskap genom Jesu Kristi blod, för tillbaka till Kristus själv, genom hela raden av "födda" som vi känner och upplever. Det är där- för vi känner gemenskap med de första kristna och likt dem håller fast vid apostlarnas undervisning.

Utan denna "blodsgemenskap" är det högst ovär- digt Nya Testamentets lära att fira Herrens måltid. "Pröve då människan sej själv." Om vi genom denna självprövelse bejakat oss själva och bejakat vår brödra- gemenskap, då känner vi inte längre oss själva som enskilda, utan varje medlem känner sej som *en gemenskap*, en gemenskap *inom* sej. Det är detta som betyder "kropp". Samma blod flyter genom *hela* kroppen. När en lem lider så lider jag med honom. *Då* blir vi *mer* än bröder och systrar. Dessa äro en del av mej själv. Mitt liv är icke bara i församlingen. Församlingen är i mitt liv. Det är först här som vi får de rätta framtidsperspektiven. Det är först i denna gemenskap vi börjar leva. Ett liv för de andra och de andra börjar leva i mej.

Det är endast genom *denna* endräkt som vi ska kunna befria oss från våra tvedräkt och finna vår enhet: *En kropp*.

Ernst Höglander

3 kassett-band

MR's MUSIC PRODUCTION

Box 1236
161 12 Bromma
Tel. 08/80 29 35

KB 101

Om det är dröm/Jesus kommer/Möt oss där/Av ditt kors/O, rena mitt hjärta/O, Jesus du som fyller allt/Kvinnan vid Sykars brunn/Jag tror på Gud/Det ur-gamla kors/Se mängden mot Golgata skrider/Jag har gjort många resor/Se, det är vägen

Pris 27 kr + moms

Specialerbjudande:

**ALLA TRE KAS-
SETTBANDEN FÖR
58:— kr plus moms**

(endast kontant)

Ordinarie pris 81:— + moms

KB 102 (Stereo)
Christina Sonesson:
PILGRIMMENS LÅNG-
TAN (text o. mel. Chri-
stina Sonesson), MEN
OM DU KOM JUST NU,
KOMMEN TILL MIG.
I GLANS OCH I ÅRA,
OM JAG ÅGDE ALLT,
O RENA MITT HJÄRTA,
SE DET VÄLLER FRAM
EN FLOD, EN GANG
JAG LEVDE UTAN FRID
(Sebastian F. Magal-
hoes), NÄR MORGO-
NEN KOMMER, JAG
KAN ALDRIG GLÖMMA,
MANNEN JESUS, samt
EJ JAG RADS.
Finns även på LP: MRL
2102 (Stereo)
Pris 27 kr + moms

KB 103 (Stereo)
3 sångare:

A, hvilken dag/I Egp-
tens mörker/Jag lever
idag/Ingen är så full av
nåd/Vi reser hem/ Ske
din vilja med mitt liv/
Jag er fri/Jag vet att
Jesus lever/Vem är Je-
sus/O, Golgata den plat-
sen är/Sådan är han än
idag/All min synd Jesus
tog/

Pris 27 kr + moms

Vi tillhandahåller kassettbandspelare i olika prisklasser.

Sänd mig mot postförskott: — — — — —

... st KB 101 ARNE IMSEN

... st KB 102 C. SONESSON

... st KB 103 6 SÅNGARE

☐ Alla tre kassettbanden för 58:— + moms

Orderadress:

MR's MUSIC PRODUCTION
Box 1236, 161 12 Bromma
Tel. 08/80 29 35

Namn:

Bostad:

Postnr:

Adr.:

Tel.:/.....

MR 8/72

Till adressaten:

Är adressen felaktig;
meddela adressändring
till tidningen

Till postverket:

Vid obeställbarhet;
returnera godhetsfullt
tidningen till: Missionsv.
24, 161 35 Bromma

Till vem ska du gå?

Jesus framställde sitt budskap på ett övertygande sätt. När han slutat sin bergspredikan "häpnade folket över hans lära, ty han undervisade dem som en som har makt och inte som deras skriftlärda." Jesus hade gudomlig auktoritet. Han var Guds helige och han hade rätt att ställa krav på sina lyssnare. Han ställde människan i en valsituation där hon måste ta ståndpunkt för eller emot. Jesus gick så långt att han sade: **"Om ni icke äter Människosonens kött och dricker hans blod, har ni icke liv i er."** (Joh. 6:53) Många av dem som hörde förkunnelsen tyckte att det var ett outhärdligt tal. "Vem kan lyssna till honom?" Så drog sig många undan.

Frågan till de tolv i den innersta kretsen blev: "Vill också ni gå bort?" Men Petrus bekände: **"Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord, och vi tror och vet, att du är Guds helige."** (Joh. 6:68, 69)

"Herre, till vem skulle vi gå?" Fanns det någon annan än Jesus som hade livets ord? Finns det någon annan än Jesus som ger frälsning och evigt liv? Finns det någon annan än han som kan ge nutidsmänniskan frid. Och befrielse från den ångest som alltmer breder ut sig i vår sargade och trasiga värld. Nej, Jesus ensam representerar allt som människan behöver.

Idag skymmer mängder av människotankar Jesus. Den religiösa vilshenheten blir allt större. Ska-

ror av människor drar allt längre bort från bibelns Jesus. Jesus var inte enbart en idealmänniska. Han var ingen politisk revolutionär. Han var heller ingen social reformator utan han kom med frälsningens budskap. Han var och är Guds Son.

Att följa bibelns Jesus kostar allt. Hans budskap är radikalt. Där finns inte plats för några kompromisser. **"Ty den som vill rädda sitt liv, han skall mista det, men den som mister sitt liv för min och evangeliets skull, han skall rädda det."** (Mark. 8:35) Det finns bara en framkomlig väg. Korsets väg.

Har Du kanhända vandrat med Honom men ryggat tillbaka för efterföljelsens krav? Blev frestelsen att välja en lättare väg Dig övermäktig? Blev du vilseledd kanske och är på väg bort från bibelns Jesus? **TILL VEM SKALL DU GÅ?** Ser Du inte att det mörknar vid horisonten. Det finns bara en som kan rädda Dig från synd och demoniska makter. Och frälsa Dig från det fruktansvärda framtidsperspektiv som tillhör den fallna människan. Fly till Honom idag! Jesus Kristus, Guds helige. Han har resurserna. Han kommer inte bara med krav utan framför allt med kraft.

"Styrk därför vanmäktiga händer och vacklande knän! Bana en jämn stig med edra fötter, så att det som haltar inte vrids ur led utan tvärtom blir återställt." (Hebr. 12:12, 13)

Essie Lundh